

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. К., 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Ат. Кашикова Иванова

Членове: Мария К. Дановска
Васка Д. Халачева

като разгледа докладваното от Васка Д. Халачева Въззивно гражданско дело № 20225100500125 по описа за 2022 година

Настоящото въззивно производство е образувано въз основа на изпратено по подсъдност от Административен съд – К. адм.д. № 170/2022 г. От прочита на същото се установява, че то е образувано по депозирана от възискателя Х.Х.М. жалба с вх.№ 106/26.04.2022 г., насочена срещу отказ на държавния съдебен изпълнител при Районен съд- М. да му предостави правна помощ по изп.д. № 92/2005г. по описа му. В жалбата се твърди, че обжалваният отказ е незаконосъобразен, противоречащ на Конституцията и на всички закони в страната. В него ДСИ сочел, че съгласно разпоредбата на чл.1 от Закона за правната помощ, такава се предоставя по наказателни, граждански и административни дела, но не и по изпълнителни такива. В жалбата се твърди и, че от представени по изпълнителното дело с молба от 24.03.2022 г. документи се установявало, че възискателя Х.М. не разполага с необходимите доходи, с които да заплати хонорар на адвокат, който да го представлява по делото, а по същото за удовлетворяване на вземането му по приключилото преди 23 години гражданско дело, следвало да се предприемат изпълнителни действия в Р.Г., с които сам не можел да се справи. Жалбодателят моли отказът с изх. № 408/11.04.2022 г. на ДСИ при РС-М. да му предостави правна помощ по изп.д. № 92/2005 г., да бъде отменен, вместо което да му бъде

назначен служебен защитник, който да го представлява в изпълнителното производство.

По реда на чл.436, ал.3 от ГПК, ДСИ при Районен съд-М. е изложил мотиви, че подадената жалба не попада в лимитивно изброените основания на чл.435 от ГПК, при които вискателят има право да обжалва. При условията на евентуалност излага и съображения, че единствената хипотеза при която се допуска оказване на правна помощ по изпълнителни дела е тази по §2 от ДР на ЗПП, но в казуса предпоставките за това не били налице. Гражданското дело, по което бил издаден изпълнителния лист, послужил за образуване на изпълнително дело, било приключило с влязло в сила решение № 72/31.03.2000 г.

Съдът, по повод депозираната жалбата, съобрази следното:

От приложеното към жалбата заверено копие от изпълнително дело № 92/2005 г. по описа на държавен съдебен изпълнител при Районен съд –М., се установява, че същото е образувано на 21.03.2005 г. по молба от 18.03.2005г. на вискателя Х.Х.М. от гр.М., придружена с изпълнителен лист от 18.05.2000 г., издаден въз основа на решение № 72/13.03.2000 г., постановено по гр.д. № 247/1999 г. по описа на М. районен съд, против Т.С.Х.. от с.П., общ.М., с предмет- удовлетворяване на парично вземане за главница в размер на 2 149.06 лв. и за разноси в размер на 144.32 лв., и което задължение за главница и разноси към 16.01.2020 г. възлиза на 762.44 лв., от която сума неолихвяемата е 584.98 лв.

С молба с вх.№ 95/11.04.2022г./с дата на изготвяне 24.03.2022г./ вискателят Х.М. е поискал от ДСИ да му предостави по изпълнителното дело правна помощ, като му назначи за служебен защитник адв.С. Към молбата са приложени писмени доказателства.

С обжалвания в настоящото производство отказ с изх.№ 408 от 11.04.2022 г., връчен на вискателя Х.М. на същата дата, ДСИ е оставил без уважение молбата му за правна помощ, с мотив, че съгласно чл.1 от ЗПП е предвидено такава да се предоставя само по наказателни, граждански и административни дела.

Констатирайки изложеното от фактическа страна, Окръжният съд изгради своето становище:

Намира жалбата, стояща в основата на това съдебно производство, като депозирана в срок, от легитимирано лице-взискател и срещу отказ, постановен в изпълнителното производство, за допустима.

Направената констатация обуславя и дължимо произнасяне по съществото ѝ:

Съгласно цитираната и от ДСИ разпоредба на чл. 1 от Законът за правната помощ, същият урежда правната помощ по лимитивно изброените наказателни, граждански и административни дела пред всички съдебни инстанции. С приетото с ДВ, бр. 13/07.02.2017 г. изменение на закона, обективизирано в разпоредбата на чл. 24, т. 3 от ЗПП, по аргумент на противното – предоставянето на правна помощ е допуснато и за физически лица, отговарящи на условията за допускане на правна помощ, за случаите на търговски и данъчни дела по ДОПК.

Единствената възможност да бъде предоставена правна помощ по изпълнителни дела Законът за правната помощ е предвидил като изключение, съгласно § 2 от допълнителните разпоредби на същия, а именно: Правната помощ по граждански дела включва и правна помощ по последващо изпълнително производство, което е започнато в срок една година от влизането в сила на съдебното решение, ако няма промяна в обстоятелствата, които са били налице по време на разглеждането на молбата за правна помощ. Т.е., цитираната норма определено има предвид само случаите, когато на молителя вече е била предоставена правна помощ по гражданско дело и в последващото, образуваното въз основа на влезлия в сила акт по гражданското дело изпълнително производство, да може физическото лице, при отсъствие на промяна в условия, които са били налице по време на разглеждането на молбата му за правна помощ, да бъде представлявано от назначения му в гражданското производство на основание чл. 21, т. 3 от ЗПП процесуален представител. В тази насока е и константната съдебна практика, обективизирана и в Определение № 2693/30.12.2019 г. на ОС-П. по в. ч. гр. д. № 2729/2019 г., Определение № 68/01.03.2018 г. на БАС по в. ч. гр. д. № 60/2018 г., Определение № 346/05.10.2017 г. на БАС по в. ч. гр. д. № 313/2017 г. и в др.

В конкретния случай от приобщеното изпълнително дело безспорно се установява, че изпълнителният лист, послужил като изпълнителен титул за образуване на изпълнителното производство, е издаден на 18.05.2000 г., въз

основа на решение № 72/13.03.2000г., постановено по гр.д. № 247/1999 г. по описа на М. районен съд. Т.е., доста по-дълъг от една година срок дели приключването на гражданското производство от образуваното впоследствие изпълнително такова, дори и ако по първото на вискателя Х.М. е била предоставена правна помощ. Още повече, че компетентен да предостави тази правна помощ и по образуваното в срока от една година изпълнително дело, би бил съдът, разгледал гражданското дело, в казуса – Районен съд- М., но определено това не е компетентен да направи нито ДСИ по образувано пред него изпълнително производство, нито настоящият съд, имащ в това производство правомощията на въззивен такъв по отношение на обжалваните на ДСИ действия. В това производство не могат и да се обсъждат материалните предпоставки за основателност на твърдението за липса на средства у вискателя, защото както беше посочено отсъства процесуална възможност изобщо в изпълнителното производство да бъде назначена правна помощ.

Или, казано в заключение, депозираната в настоящото производство жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

За изчерпателност на изложението, следва изрично да се посочи и това, че посоченият като желан за служебен защитник адв. С. може по реда и при условията на чл.38 от Закона за адвокатурата, да предостави на вискателя Х.М. такава безплатна правна помощ под формата на процесуално представителство.

Водим от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх.№ 106/26.04.2022 г., депозирана от Х.Х.М. в качеството му на вискател по изп.д. № 92/2005г. по описа на ДСИ при Районен съд-М., насочена срещу отказ с изх.№ 408/11.04.2022 г. да му бъде предоставена правна помощ по изпълнителното дело.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____